

Verslag Leesclub Camino 2: 12-03-2026 Van metselaar naar slechtziend wandelaar door Matthieu van den Helder

Aanwezig:

Lidwien, Ange, Francine, Ria, Ruth, Wil, Machteld.

Lidwien:

Zij is de Gastvrouw, in haar nieuwe huis. Wat een ontvangst in haar appartement, dat levens bestendig is, met een prachtig uitzicht over het water! Hier je nieuwe toekomst tegemoet zien, dat is een feestje. Dank Lidwien voor je gastvrijheid.

Volgens ons vaste schema, eerst de cijfers die we dit boek geven.

Ruth:	Literair een 6	Het verhaal een 9	---- gemiddeld een 7
Ria:	8		
Marijke:	9		
Francine:	8		
Angee:	7		
Lidwien:	8		
Machteld:	9		
Wil:	6	en voor zijn doorzettingsvermogen	een 10!

Blijkbaar hoeft een boek niet een taalkundige hoogvlieger te zijn om toch iets te brengen en te zeggen te hebben. De tekst in het geheel roept emoties en bewondering op. Het heeft ons geraakt, roept vragen op.

Machteld: Een ontroerend verhaal. Hoe volgt hij met dat kleine beetje zicht wat hij heeft de route en blijft hij het pad. Respect dat hij deze uitdaging durfde aangaan.

Wil: Is onder de indruk, wat een bizar levensverhaal. In zijn carrière moest hij steeds switchen. Zijn vrouw sterft. Hoe kwam hij tot pelgrimeren. Hoe deed hij dat, die lange afstanden lopen? Hij geeft geen uitgelegd hoe hij langs de route loopt.

Wat kan een mens toch veel aan. Heel bijzonder om over zijn reis te lezen. Het is allemaal heel apart.

De reactie vanuit de groep:

Hij gebruikt geleide en wandelstokken. Heeft een iPad met de route. Maar dan nog, hoor doe je dat dan, op het goede pad blijven.

Lidwien vertelt, dat ze hem gaat ontmoeten en zal dan de vragen stellen die bij ons op komen bij het lezen van zijn boek.

Welk deel van 'zicht' heeft hij nog en hoe zet hij dit in en blijft ondanks rotsen keien en het vaak smal weg. Hoe beleeft hij de route en natuur en wat je verder op het pad tegen komt. Waar wij voornamelijk onze zicht gebruiken beleeft hij de Camino met ander zintuigen.

Wij zien en kijken veel in de verte. Wij overzien het. Hij loopt gewoon door en wordt niet afgeleid..., denkt ze.

Ruth: Zij bekijkt het ook van de technische kant. Het valt haar op dat er geen uitgever op het boek staat. (Geen echt boek). Waarschijnlijk is het in eigen beheer uitgegeven.

Het is heel authentiek, heel geloofwaardig en oprecht. Zijn persoonlijkheid spreekt haar aan. Ook valt op de goede relatie die hij met zijn vrouw had. Zo respectvol. Dit in tegenstelling wat we zijn tegengekomen zijn in andere boeken die we samen gelezen hebben. Heel mooi hoe hij een hart maakte (beeldhouwde) voor haar, toen ze was overleden.

Reactie van anderen:

Hoogdravend taalgebruik is blijkbaar helemaal niet nodig.

Hij straalt vertrouwen uit en krijgt dit daardoor ook terug van de mensen die hij ontmoet. Hij staat er open voor om geholpen te worden daar waar hij het niet alleen af kan, mensen zijn bereid hem te helpen. Het is een wisselwerking

Ruth gaat verder:

De stijl is niet literair, maar wel authentiek. Zij had wel met hem in gesprek willen gaan en verder verdiepen.

Ange: Hij wilde hoe dan ook metselaar worden, ook al wilde zijn omgeving anders. Toen hij het beroep had wat hij wilde, werd hij ook nog langzaam maar zeker blind! Dan wordt zijn vrouw ziek en overlijdt. Met haar wilde hij de Camino lopen en heeft dit na haar dood toch gedaan.

Zijn nicht was bang voor ongelukken, is met hem opgelopen en heeft gezien dat hij het aan kon en liet de gedachte los dat alleen de Camino lopen voor hem onmogelijk was. Ze liet hem gaan. Hij liep daar niet alleen. Zijn vrouw 'nam hij mee', Dit is een heel emotioneel verhaal, dat bij de lezer overkomt. Zijn schrijfstijl blijft eenvoudig. Dit alles maakt het boek waard om te lezen.

Reactie vanuit de groep: Hij vertelt weinig over zijn ontmoetingen.

Er ontstaat een gesprek over de impact van zijn blindheid. Altijd blijft de vraag, wordt hij wel of niet geholpen door de mensen die hij ontmoet. Dat is onderdeel van zijn weg langs de Camino.

Francine: Moet iedere keer denken aan een vriend. Die het liefst in zijn eigen huisje is.

In elk ander huis is hij blinder dan thuis.

Dit is echt een belangrijk boek. Het opent je ogen.

Ria: Het boek spreek mij heel erg aan. Een man van dezelfde leeftijd (1958.)

Bij het kruis legt hij niet zijn ballast neer, maar een steen van liefde voor zijn vrouw.

Knap hoe hij durft te vertrouwen op mensen. Hij moet wel!

Door zijn blindheid, heeft zijn gehoor ontwikkeld.

Een heel mooi boek.

Een samenvatting na deze middag.

Blijkbaar is een literair niveau niet nodig, om een verhaal pakkend te schrijven. Met alledaags Nederlands, bijna spreektaal, blijkt het ook mogelijk om een verhaal over te brengen, nieuwsgierigheid te wekken, emoties en vragen op te roepen.

Een aangrijpend boek over liefde, verdriet en doorzetting vermogen.

Het heeft onze nieuwsgierigheid gewekt.

Het plan ontstaat, om de de schrijver uit te nodigen en met hem in gesprek te gaan over zijn Camino.

Hoe heeft hij de hobbels die op zijn pad kwamen kunnen overwinnen.

Wat heeft hij beleefd aan zijn reis. Wij kunnen de omgeving zien. Wat zijn de belangrijkste ervaringen wanneer je zo weinig zicht hebt, hoe hou je het overzicht.

Hoe heeft hij deze reis in zijn eentje kunnen volbrengen, langs een pad dat niet altijd gemakkelijk is. (Letterlijk en figuurlijk.)